

for den danske Stat. Naar man ser paa Navnene, er det jo rigtig gode tyske Navne alle sammen og Folk, som for største Delen hæve disse store Beløb i Udlandet. Det er mærkværdige Stillinger, man ser, der er ved en saadan hertugelig Hofstat. Der er Hofchef, Hofdamer, Lektricer, Livlæger, Hushovmestre; ja, jeg ved ikke en Gang, hvad det altsammen betyder. Der er f. Eks. en Livvaskepige, der har faaet 360 Kr. i aarlig Pension. Der er en Forgemakksbetjent, en Brændebærer, en Sølvkammerbetjent, der er en hel Række Biløbere, en hel Række Lakajer, første, anden og tredie Stuepige, Kokkepige, Køkkenpige, alt muligt; en Kaminkone er der ogsaa; jeg ved heller ikke, hvad det er. Det er altsaa de mærkværdigste Stillinger, der er ved saadan en Hofstat, og det er altsammen væltet over paa Statskassen, og denne Byrde have vi nu maattet bære siden 1892. Jeg skal her bemærke, at der fra Socialdemokratiets Side blev taget Afstand fra denne Lov i 1892, Statskassen havde ikke den mindste Forpligtelse overfor den lange Række Personer, som findes her, og vi Socialdemokrater vilde derfor ikke stemme for den og stemte ikke for den.

Men nu gaar man et Skridt videre. Nu begynde jo nogle af disse at dø — jeg kan for Statskassens Skyld sige: heldigvis. Saaledes ere vi nu slupne for en Pension paa 3,758 Kr. 45 Ø. til afdøde Kammerherre v. Buchwaldt, men nu skulle vi til at give Pension til hans Enke, og dertil har Statskassen ikke den allermindste Forpligtelse. Vi havde i Virkeligheden slet ingen Forpligtelse overfor Mændene, men vi have det endnu meget, meget mindre overfor Enkerne efter disse Mænd. Det næste Skridt bliver vel, at Børnene og Børnebørnene ogsaa komme til Statskassen og ville have Understøttelse, fordi deres Forældre en Gang have været i Tjeneste hos en Hertuginde Vilhelmine. Vi have ikke villet gaa med dertil. Disse 939 Kr. 61 Ø. findes der ingen Hjemmel for i Lovgivningen. Vi have ingen som helst Forpligtelse overfor denne Dame, og vi foreslaa derfor at nægte denne Bevilling.

Der er dernæst forlangt et Beløb af 3,888 Kr. 80 Ø. til Prins Christian. Det er i Anledning af en Rejse, Prinsen har foretaget til St. Petersborg, hvor der i det sidste Aar har været afholdt en Familiefest, en Barnedaab. Der har Prins Christian været til Stede. Det er jo meget almindeligt, at Familierne gæste hinanden ved saadanne Lejligheder, men jeg forstaar ikke, at det vedkommer den danske

Statskasse. Vi ere dog ikke her i Danmark, tror jeg, saa begejstrede for det russiske Kejsershof. At der fødes en ny Tronfølger, kan jo være glædeligt for Familien, men det er noget, som vi staa, synes jeg, ret ligegyldige for her i Danmark, og jeg kan ikke forstaa, at der skal paabyrdes den danske Statskasse Udgifter i den Anledning. Jeg kan for øvrigt heller ikke forstaa, at Prins Christian vil indgive en Regning paa et saa stort Beløb. Jeg synes, at naar man rejser paa andres Bekostning, har man i hvert Tilfælde Pligt til at øve nogenlunde Sparsommelighed. Men at bruge 3,888 Kr. 80 Ø. til at rejse til St. Petersborg og tilbage igen er dog, synes jeg, at stille vel store Fordringer. Jeg synes nok, at de Folk, som rejse paa Statens Bekostning, have nogen Pligt til at være nogenlunde sparsommelige og ikke ødsle, saaledes som Tilfældet er her. Jeg mener ikke, Staten har nogen som helst Forpligtelse til at betale dette Beløb. Det er en ren og skær Familiefest, som er afholdt, og det faar saa være Familien selv, som bærer alle Udgifterne derved.

Saa have vi endvidere i Anledning af den russisk-japanske Krig faaet en lille Ekstraregning i Anledning af de Skibe, som have været ude for at ledsage de to russiske Stillehavseskadrer gennem vore Farvande. Den første Stillehavseskadres Ledsagelse kostede 15,429 Kr. 56 Ø., den anden 2,771 Kr. 53 Ø., tilsammen lidt over 18,000 Kr. Jeg har ikke noget imod, at den danske Stat ved en saadan Lejlighed lader nogle smaa Orlogsskibe gøre en Slags Polititjeneste, medens de fremmede Flaader sejle gennem vore Farvande. Jeg har imidlertid noget imod Sagen af to Grunde. For det første forekommer det mig, at det slet ikke var nødvendigt, at der skulde Ekstrabevilling til i den Anledning. Vi maa nemlig huske paa, at vi paa Marineministeriets Budget paa § 23 have staaende et Beløb af 918,500 Kr., som kaldes Udrustningskonto, og det er jo af den Konto, man afholder Udgifterne, naar Marinens Skibe skulle udrustes og gøre Tjeneste. Vi have endvidere paa § 26, paa det ekstraordinære Budget, staaende en anden Udrustningskonto paa 49,000 Kr., vi have med andre Ord over 967,000 Kr. bevilgede paa vort Budget til netop disse Øjemed, naar Flaadens Skibe skulle udrustes. Derfor synes jeg, at denne Udgift paa lidt over 18,000 Kr. udmærket godt kunde have været afholdt af de store Beløb, som i Forvejen ere bevilgede paa Udrustningskontoen. Der var ingen Grund